

ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Ο ΥΪΝΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

Πέσες ώρες κοιμήταν ο Γκαίτε. 'Ο ύπνος του 'Ιουστινιανού. Δυέ ώρες το εικοσιτετράωρο. 'Η εφεύρεσις του Δημοκρίτου. Πώς σκέτανε τον ύπνο του. 'Ο Κλεμανσώ... ύπναρξ. Τά ξενυχτία του Κερμάλ και του Μανκινάλντ. Τά 'απνάκια του Μ. Ναπολέοντος και τά συρταρία του μυαλού του, κτλ.

ΝΑ 'ατ' τά μεγάλα προβλήματα της σύγχρονης ζωής εινε και το μαρτυρω της 'απνίας, από την όποια υποφέρουν και βασανίζονται εκατομμύρια ανθρώπων σ' όλο τον κόσμο. Περισσότερο μάλιστα 'ατ' όλους τους άλλους θνητούς, υποφέρουν από 'απνία οι πολιτικοί 'ανδρες, ή κομμικές κυρίες και οι μεγαλωστοχειρηματία.

Πόσες ώρες πρέπει ώστόσο να κοιμάται κάθε άνθρωπος; Στο ζήτημα αυτό δεν μπορεί να δώσει κανείς εύκολα 'απάντησι, γιατί ή ώρες του ύπνου που χρειάζεται ο καθένας, εινε 'ανάλογες με τη σωματική, ή πνευματική του, τους κόπους στους όποιους υποβάλλεται ήμερησίως, σωματικούς και πνευματικούς.

Οι περισσότεροι 'ατ' τους μεγάλους 'ανδρες των αιώνων π.χ. ήσαν ύπναρδες, ή τουλάχιστον κοιμόνταν πάνω από 'εφτά ώρες το εικοσιτετράωρο.

'Ο Γκαίτε, ο μεγαλύτερος φιλόσοφος και ποιητής της Γερμανίας, ήτανε διάσημος ύπναρξ. Κοιμόταν τουλάχιστον 'οχτώ ώρες το ήμερονύχτιο και τίποτε στον κόσμο δεν μπορούσε να τον κάνει να μείνη μια νύχτα 'απνός, ή να κοιμηθή λιγότερο 'ατ' το συνηθισμένο του 'οχτώωρο.

'Εκείνος που κοιμόταν λιγότερο 'ατ' όλους τους μεγάλους 'ανδρες της ιστορίας, ήταν ο αυτοκράτωρ του Βιζαντίου 'Ιουστινιανός ο Μέγας, ο όποιος—'όπως 'αναφέρουν οι χρονικογράφοι της εποχής του—'από τότε που ανέβηκε στο θρόνο δεν κοιμήθηκε ούτε μια μέρα, πάνω από δυέ ώρες το εικοσιτετράωρο!...

'Ο διάσημος φιλόσοφος της αρχαιότητας Δημοκρίτος το θεωρούσε προσβλητικό 'ατ' 'επιβαδής συγχρόνως το να κοιμάται πολύ. Γι' αυτό δικάει στο κρεβάτι του τοποθετούσε πάντοτε μια χάλκινη λεκανή και κάθε φορά που πλάγιαζε να κοιμηθή 'επιανε στο χέρι του μια 'ασημένια μπάλα, την όποια κρατούσε από πάνω της. 'Ετσι, όταν τον 'επιανε για καλά ο ύπνος, ή μπάλα 'επεφτε μέσ' στην χάλκινη λεκανή και 'ατ' τον κρότο που 'εκανε ο Δημοκρίτος ξυπνούσε, σκεπτόταν, εργαζόταν 'αρετές ώρες και όταν πετα κοιμαζότανε και νύσταζε, 'εναπλάγιαζε 'αλλά πάλι με τον ίδιο τρόπο, κρατώντας διηραδή στη φοιχτα του την 'ασημένια μπάλα.

Με το σύστημα αυτό ο Δημοκρίτος κοιμόταν τέσσερες-πέντε φορές το εικοσιτετράωρο, κάθε φορά δε 'οχι παραπάνω από μισή ώρα.

***

'Ο μέγας πολιτικός της Γαλλίας Γεώργιος Κλεμανσώ ήταν 'απθώς μεγάλος ύπναρξ. Εινε 'αλήθεια, βέβαια, ότι ο Κλεμανσώ 'επνούσε πάντα στις τέσσερες το πρωί, και 'όπου να γτάση ή ώρα του προγευματος είχε τελειωμένη όλη σχεδόν τη δουλειά της ήμέρας. 'Αλλά εινε 'επίσης 'αλήθεια, πλάγιαζε πάντοτε στις 'οχτώ το βράδυ και ο σάας ήτανε πρωθυπουργός ή υπουργός, στις 'έννηά. Ειχε δε την 'επιβαδής 'ενοχλία να κοιμάται 'αμέσως μόλις 'επεφτε στο κρεβάτι.

'Εντελώς 'ανάποδη ζωή 'ατ' την κανονική κάνει ο σημερινός πρόεδρος της Τουρκικής Δημοκρατίας, ο Μουσταφά Κεμάλ. 'Ο Κεμάλ εινε ο μεγαλύτερος ξενυχτής των αιώνων. Ποτέ του δεν πλάγιαζε πριν 'ατ' τις 'οχτώ το πρωί 'ατ' 'επνάνει πάντοτε το 'απόγευμα. Συχνότατα δε του συμβαίνει να μην κοιμάται κα-

θ'όλου.

Την ίδια περίου ζωή με του Τούρκου προέδρου 'εκανε και ο περίφημος ιταλοσεβίος διπλωμάτης, ο Τσιτσέριν, ο όποιος 'εμενε στο γραφείο του εργαζόμενος όλη τη νύχτα. Την αυγή κοιμόταν και ξυπνούσε το μεσημέρι. Με τη διαφορά ότι αυτός ξενυχτούσε δουλεύοντας, 'ενώ ο Μουσταφά Κεμάλ ξενυχτάει διακοιμάζοντας.

Μεγάλος ξενυχτής εινε και ο σημερινός πρωθυπουργός της 'Αγγλίας Ράμσην Μανκινάλντ, ο όποιος ποτέ του δεν κοιμάται 'εξ 'αλλου πάνω από τέσσερες ώρες το εικοσιτετράωρο, χωρίς αυτό να κλονίζει καθόλου την 'υγεια του ή να 'ελαττώνη την εργατικότητα του. Οι 'Αγγλοι δημοσιογράφοι όμως, που βρίσκονται σε συχνότερη 'επικοινωνία μαζί του πιστεύουν ότι 'αν κοιμότανε περισσότερο, λόγω χάριν 'εφτά ώρες το εικοσιτετράωρο, θα είχε μεγαλύτερη διαύγεια πνεύματος και θα 'εκανε τά πράγματα με περισσότερη 'επιδοκασία...

'Αλλά και 'από 'αμφισβητείται από άλλους, οι όποιοι 'αναφέρουν σχετικά το παράδειγμα του 'Εδισον, ο όποιος κοιμότανε 'επίσης τέσσερες ώρες το εικοσιτετράωρο, χωρίς αυτό να 'ελαττώνη τη διαύγεια του πνεύματος του, 'όπως 'αποδεικνύεται 'ατ' το γεγονός ότι 'εκανε χιλιάς π'όσες 'εφευρέσεις.

Γιά τον Μέγα Ναπολέοντα 'αναφέρεται ότι κοιμόταν πολύ λίγο. Φαίνεται όμως ότι πρόκειται μάλλον περί μύθου.

Βέβαια, δεν 'υπάρχει κομμάτι 'αμφιβολία ότι ο Ναπολέων ήταν 'ατ' τους πιο δραστήριους και τους πιο εργατικούς 'ανθρώπους των αιώνων. Είν' 'επίσης 'αλήθεια, ότι τον περισσότερο καιρό, στις τέσσερες το πρωί βρισκότανε στο 'αδδι και ριχνόταν στη δουλειά. Μία 'είν' 'εξ 'αλλου 'εξακριβωμένο ότι κατά τη διάρκεια της ήμέρας ο Βοναπάρτης 'επ'ον 'επιανε 'αρχατά για λίγες ώρες, 'επιλωμένος σ' έναν καναπέ, ή καθισμένος 'αναπαύεται σε μια πολυθρόνα, ή 'ακούη και στην καρεκλια του.

'Απ'όπου, 'όσας; ο Ναπολέων παρακλιούθεσε τις παραστάσεις της 'Οπερας, παρ' όλο που ήταν μανιακής φίλος της μουσικής, μόλις σκεπτόταν ή 'αλλία, τραβούσε την πολυθρόνα του προς τά πίσω, στο πιο σκοτεινό μέρος του θεατρου, για να μη φαίνεται 'ατ' τον κόσμο, και 'εκει 'εργενο το κεφάλι του και 'αλλαφοκοιμόταν. Πολλές φορές μάλιστα, 'επει βρισκότανε στα διπλανά θεαρεία, 'ακούγαν το ροχαλιτό του, που κανένας 'ατ' τους 'υπασπιστάς του δεν τολμούσε να το διακόψη 'επιπνόντας τον.

Είν' 'επίσης βεβαιωμένο, ότι πολλές φορές, στις μάχες, 'ενώ οι στρατιώτες του Ναπολέοντος πολεμούσαν, όταν δεν ήταν 'απόλυτως 'απαραίτητη ή παρουσία του στις πρώτες γραμμές, ή στο 'επιτελείο του, ο Βοναπάρτης 'εποκειλειτο της 'επιβαδής για να 'επιπείσει και να λαγοκοιμηθή μισο'επιλωμένος καταγής.

Την παραμονή της μάχης του 'Ασπέρτερλντ, ο Ναπολέων κοιμήθηκε όλη τη νύχτα σε μια πολυθρόνα.

'Αντιθέτως, την παραμονή της μάχης του Βατερλώ, πέρασε όλη τη νύχτα του στο 'αδδι γυρίζοντας σ' 'όλες τις προχωρημένες γραμμές, και 'επιθεωρώντας τους σκοπούς και την παράταξι των στρατευμάτων του. Και το 'αποτέλεσμα ήταν να χάση τη μάχη αυτή.

***

Ευτυχημένοι οι 'ανθρώποι που κατορθώνουν να κοιμόντα 'αποτεθλουν, 'επεις ο Ναπολέων στην 'ακμή της ήλικίας και της δράσεως του. 'Οπως 'ελεγε δε ο ίδιος, όταν ήθελε, 'εζλεινε δια μαζί τα συρταρία του μυαλού του και κοιμόταν.

'Ο μέγας 'Αγγλος πολιτικός Γλάδστον ήταν 'ενας 'ατ' τους προνομιούχους 'εκείνους 'ανθρώπους που κοιμόντα 'αμέσως όταν θελήσουν. Κοιμότανε μάλιστα πάρα πολύ, 'οχτώ, 'έννημ και δεκα ώρες το εικοσιτετράωρο.

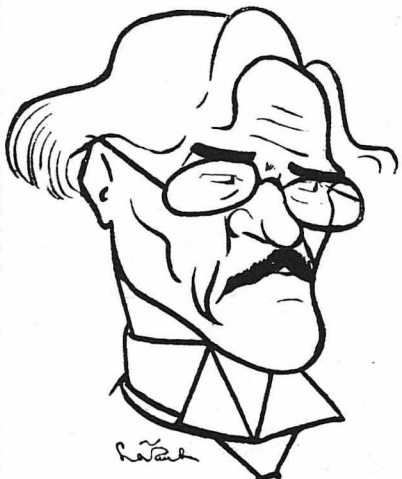
Τόσο ο Γλάδστον όσο

'Ο Λούδ Τζώρτζ

'Ο Γεώργιος Κλεμανσώ

'Ο Μανκινάλντ.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥ'Λ

Η ΝΕΚΡΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
ΤΣΙ μουρμούριζοντας εϊθιμα ο άκατά-
βλητος άστυνομικός, σήκωσε το νεκρο
άπ' τού φρεσέρου του, τόν φορτώθηκε στον
όμο του και ξαναβήκε στο μέρος που
βρισκόταν τού δικού του φρεσέρου. Άρπυγε
εκεί τού πτώμα πάνω στο χιόνι, άνοξε
άρκετά τού σκεπάσμα τού φρεσέρου και
ταποθέτησε κατόπιν τόν νεκρο μέσα σ'
αυτό.

Αέν τού έμνευε τώρα ταρά να ξαναβι-
δώσει τού σκεπάσμα, δουλειά τήν όποία
έτελειωσε, μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα.

— Έτοιμα! έστε όταν έσφιξε και τήν
τελευταία βίδα.

Κι' ενώ έτριβε υ' ευχαρίστησι τού ξυ-
λασιέμα άπ' τού πρώτο χέρι του, άκουσε
άξαφνα φωνές άπ' τού μέρος τής εισόδου τού νεκροταφείου.

— Ερχονται! ψιθύρισε ο Χόλμς.

Και χωρίς να χάνη καιρό, σύρθηκε λίγο παράμερα, πρώτωση πύ-
σω από ένα μαυριμένο κτήρι και σκεπάστηκε ως τού λαμού με τού
χιόνι.

— Έτσι δέν θα μέ άντιληφθή κανείς, έστε σιγά.

Τά θήματα τών ανθρώπων πούχαν φτάσει, δυο και πληριαζαν.

— Ερχονται να μ' ένταφιάσουν... μπροστά!... Τι άταίσιον πράγ-
μα!... μουρμούρισε ο Χόλμς. Μά έδω έκει έν άσφαλεία. Κι' έτσι
θα παραστώ άυτοπροσώπως στον ένταφιασμό μου. Τι μακαβρία ιστο-
ρια, πού να πάρη ο διάβολος!...

Πέντε άνθρωποι πληριαζαν άγωνιζόμενοι να στεθούν όρθιοι, μέ-
σα στη δυνατή χιονοθύελλα.

Ο ένας από αυτούς κρατούσε ένα
φανάρι και δυο άλλοι σκαπάνες και
φτυάρια. Όταν πληριασαν, ο Σέρ-
λοκ Χόλμς άνεγνώρισε τόν Ουίλ-
χολντ. Μαζύ του ήσαν ένας άγνω-
στος ξυραμιένος, ο παπας τού
Στοιχειώδη άσφαλείου, ένας άλλος
άνθρωπος με γκριζά μαλλιά, διαλυ-
μένος σ' ένα χοντρο πανωφόρι, ο
σκειοφύλακας τού ναού, ο Πούρκεν;
κι' ένας ύπηρέτης.

— Κάμπετ γρήγορα, τούς έστε ο
Ουίλχολντ. Φέραμε ένα νεκρό άπ' τού
Λονδίνο και πρέπει να ταφή άμέ-
σως. Έλνε φίλος μου και θέλω να
έπισκεπτόμαι τόν τάφο του σιγά.
"Έτσι δέν έλνε, παπά μου;

— Ναι, τέκνον μου, άπάντησε ο
παπάς.

— Καλός καινούργιος κι' ο πα-
πάς αυτός, σκέπτησε ο Χόλμς. 'Α-
κούς έκει! "Ένας λειτουργός τού
Ύψιστου, μέλος σωματείας κβδη-
λοποιών! Σε τί εποχή ζούμε. Θεέ
μου!..."

— Κατεβάστε τού νεκρο στην τε-
λευταία του κατοικία, έστε ο παπάς. "Άς κοιμηθή ο εύλογημένος τόν
αίώνιο ύπνο..."

— Κονάγια! μουρμούρισε ο Χόλμς.

Ο άμαξάς κι' ο ύπηρέτης κατέβασαν γρήγορα-γρήγορα τού φέ-
ρετρο στον τάφο κι' άρχισαν να σήκουν με τά φτυάρια τούς σω-
ρούς χώματος από πάνω. "Έτσι ο τάφος σκεπάστηκε με χώμα, μέ-
σα σε λίγα δευτερόλεπτα.

"Όταν ή δουλειά αυτή έτελειωσε, ο παπάς άρχισε να σιγοψέλλει
διάφορες ευχές υπέρ άναπαύσεως τής ψυχής τού μακαρίτου. Κι' έ-
ταν πια έτελειωσε κι' ή διατίπωση αυτή ή μάλλον ή κωμωδία αυτή,
ά παραστάμενοι ψιθύρισαν υ' ένα στόμα:

— Αιώνια του ή μνήμη... 'Αμήν!...

"Όσοι οι άλλοι έργυαν κατόπιν κι' έξαφανίστηκαν μέσα στη χι-
ονοθύελλα πού έλυσσοδσε γύρω κι' έμεινε.

Πάνω άπ' τόν τάφο έμειναν ο Ουίλχολντ κι' ο παπάς.

— Έχω να σάς ανακοινώσω κάτι τρομερό, αιδεσιμώτατε! άρχισε
να λέη ο Ουίλχολντ στον παπά, Έξέρω ότι είσαι ίκανός να κάνης τά
πάντα, όταν τού καλέσει ή περίστασις...

και ο Ναπολέον είχαμε έξαιρετικά χαμηλό σφηνμό και, κατ' τούς βι-
ολόγους, σ' αυτό έν μέρος όφειλετο ή εύκολία πού είχαν να κοιμούν-
ται εύκολάτα. Ένας άλλος πολιτικός πού κατορθώνει να κοιμάται
μ' εύκολία, είναι ο Λούδ Τζωρτζ, ο όποιος μπορεί να καθήση όποιουδή-
ποτε ώρα σε μιá πολυθρόνα ή και σε μιá καρέκλα, να κλείσει τού μάτια
του και να κοιμηθή άμέσως.

Και τώρα θέλετε, όσα πάσχετε από άπνιες, να μπορήτε να κοι-
μάσθε εύκολα; Διαβάσετε τής συνάλογής τών νεοελλήνων ποιητών!...

— Μία καθαρά, Ουίλχολντ... Τι ζητάς από μένα; Με τρομάζει
μ' αυτά τά λόγια... άπάντησε ο παπάς.

— Φοβάμαι λοιπόν ότι θα μάζ προδοήσουν! Είδα κι' έπαθα όσοτου
να τά καταφέρω να παρασώσω στον πάγο μου τής "Έδιθ, τή γι-
ναίκα αυτή πού θα μάζ καταστρέψη!

— Τήν "Έδιθ Μπαρτζές;... Τά πράγματα είναι σοβαρά, λοιπόν!
Ήγιν λοιπόν γλυτώσαμε από ένα κίνδυνο, θάβοντας ζωντανά αυτόν
τόν καταραμένο τού Χόλμς...

—...Πέσαμε σ' ένα άλλο κίνδυνο—τόν διέκοψε ο Ουίλχολντ—σ'
ένα κίνδυνο τρομερότερο, να μάζ προδοήση θρησική ένας από τούς
δικούς μας!... Ναι, ναι... "Έχω άποδείξεις γι' αυτά πού σου λέω...
"Η "Έδιθ θέλει να μάζ παραδώσει στην άστυνομία... Αέν έλπε ακόμα
τίποτα, μά όταν αύριο έπιστρέψει στο Λονδίνο...

— Έκείνο πού δέν μπορώ να καταλάβω είναι γιατί θέλει να μάζ
προδώσει... Μήπως δέν κάνουμε πάντοτε ένταφη μορσά μάζύ τής;

— "Η "Έδιθ έχει τώρα ένα καινούργιο θαύμαστη, ένα υπάλληλο
τής Τραπεζής τής 'Αγγλίας... Κι' αυτή θα τού δώσει τά μέσα να
καταγγείλη τούς κβδηλοποιούς... Και ξέρεις γιατί θα τού κάνει αύ-
τό ή "Έδιθ; Για να βοηθήση τόν άγαπημένο της να προσχθή μιá
ώρα άρρηκτερα στην Τραπεζία!... Θα τού ξέρης θέβλα, αιδεσιμώτα-
τε, ότι ή διεύθυνσις τής Τραπεζής ύποσχέθηκε μεγάλη αμοιβή σε
κείνον πού θα μάζ ανεκαλύπτει... "Ε! λοιπόν! ή αμοιβή αυτή θα είναι
ή προίκα πού θα δώσει ή "Έδιθ τού καινού τής.

— "Α! τήν καταραμένη τή μάγισσα! φώναξε ο παπάς, άφορίζοντας
από τή λύσσα του. Και τι πρέπει να κάνουμε τώρα;

— Και θέλεις φότιμα; ψιθύρισε ο καινούχθνος κύριος πούθλασε να
ξερροσώθη τήν φίλη του. Νομίζεις πως δέν τού ξέρω ότι έχεις ένα
δηλητήριο άποτελεσματικότατο;...

— Ναι, αυτό είναι άλήθεια! άποκρίθηκε ο αιδεσιμώτατος. Με τή
διαφορά ότι τού φαρμάκι αυτό

τό προσφίλω για τόν εαυτό μου άν
μάς ανεκαλύπτουν καινού φορά και
δω ότι κινδυνεύω να συλληφθώ...

— Βρήκα τού μέσον να χρησιμοπο-
ήσης καλύτερα τού δηλητηριό σου.
Νά τού δώσεις τής "Έδιθ!... Άλλά
είνε, πράγματι, τόσο δοστικό;

— Φτάνουν μερικά σταγόνας του
σ' ένα ποτήρι νερό ή κρασί—και ο
θάνατος έρχεται κρουνωδώς.

— Πρέπει, λοιπόν, αιδεσιμώτατε,
να δώσης τού δηλητηριό τής "Έδιθ.
Αέν μπορώμε, δέν πρέπει να άμψι-
σομε να μάζ χαλάση μιá γυναίκα
όλη τή δουλειά... "Η ζωή όλων μας
κινδυνεύει. Βάλτο λοιπόν καινού στο
μαλό σου, παπά μου!... "Ελα
μαζύ μου στον πάγο. Στο τραπέζι, ενώ
θα τρώμε, θα προσπαθήσω να τρα-
βήσω τήν προσοχή τής "Έδιθ άλλου.
Στό μεταξύ σου θα χύσης τού φαρ-
μάκι στο ποτήρι τής... Πρέπει να
τήν στείλωμε άπόμε να βρη κείνον
πού κοιμάται τόν ύπνο τόν άξύντη-
το—τό Χόλμς δηλαδή...

— Δέν θέλω να γίνω δολοφόνος!
φώναξε άξαφνα ο παπάς.

— Βλέπω!... τού άποκρίθηκε, όργισμένος, ο Ουίλχολντ. Προτιμάς
να σου περάσουν τού σχολι από τού λαμού;... Έξέρεις πού είναι τού
επιβλήμας; σ'Σκότωση, άν δέν θέλεις να σε σκοτώσουν...

— Άφού πρέπει, θα τού κάνω! ψιθύρισε ο παπάς, άνίκανος να φέ-
ρη τήν παραμικρή άντίστασι στον κίνδυνο... "Όσοδο, Ουίλχολντ, πρέ-
πει να σου πώ κάτι, σάν παληο φίλο πού έμιαστε, από μικρά παι-
διά: Θα δώσης μιá μέρα λόγο στο Θεό για όλες αυτές τής πράξεις!
— Αυτό μου είναι άδιάφορο, παπά μου! άποκρίθηκε ο Ουίλχολντ
γελώντας. Τι τά θέλεις; "Όταν παίχνει κανείς στο βόρβορο, πρέπει να
τού πάρη άπόφασι πως θα περπατάη μες στις λάσπες... Είδεσαι,
ύπάρχει κίνδυνος να βουλιάξη!...

Κατόπιν οι δυο καινούργοι έξαφανίστηκαν μες στο σκεπάδ. Τό
χιόνι έξακολουθούσε να πέφτει πυκνά και άδιάκοπα...

— Βλέπω!... τού άποκρίθηκε, όργισμένος, ο Ουίλχολντ. Προτιμάς
να σου περάσουν τού σχολι από τού λαμού;... Έξέρεις πού είναι τού
επιβλήμας; σ'Σκότωση, άν δέν θέλεις να σε σκοτώσουν...

— Άφού πρέπει, θα τού κάνω! ψιθύρισε ο παπάς, άνίκανος να φέ-
ρη τήν παραμικρή άντίστασι στον κίνδυνο... "Όσοδο, Ουίλχολντ, πρέ-
πει να σου πώ κάτι, σάν παληο φίλο πού έμιαστε, από μικρά παι-
διά: Θα δώσης μιá μέρα λόγο στο Θεό για όλες αυτές τής πράξεις!
— Αυτό μου είναι άδιάφορο, παπά μου! άποκρίθηκε ο Ουίλχολντ
γελώντας. Τι τά θέλεις; "Όταν παίχνει κανείς στο βόρβορο, πρέπει να
τού πάρη άπόφασι πως θα περπατάη μες στις λάσπες... Είδεσαι,
ύπάρχει κίνδυνος να βουλιάξη!...

Κατόπιν οι δυο καινούργοι έξαφανίστηκαν μες στο σκεπάδ. Τό
χιόνι έξακολουθούσε να πέφτει πυκνά και άδιάκοπα...

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΦΩΝΗ

Ο Σέρλοκ Χόλμς σηκώθηκε από κάτω άπότση κι' έμεινε για
μιá στιγμη άκίνητος. Τού προσώπύ του ήταν κατάλωλο και τού μάτια
του πετούσαν σπύθες.

— Και πόρα, αγαπητή μου "Έδιθ, ψιθύρισε, ή ζωή σου είναι στα
χέρια μου! "Ο άνθρωπος, χάριν τού όποιου έγινες εγκληματίας, θα
σε γελήσει και θα προσπαθήση να σε έξαφανίση από τόν κόσμο...
"Αν δέν τρέξω να ματαώσω τά σχέδιά του, σε μισή ώρα είσαι χα-
μένη. "Όπως και άν έχει τού πράγμα, θα κάνω τ' άδύνατα δυνατά για
να παρενβθώ σ' αυτό τού δειτνο, πού θιμάει τά δειτνα, σικά όποία ο
Βοργίσις προσέφερε στους καιεσμένους τού φαρμάκι, μέσα σε άσημέ-
νιες κύπτες... (Άκολουθεί)

